

VÍZBŐL MENTETT MONDATOK

„Hátha téged is felkap egy hullám.”

„Ami pedig az embereket illeti, nem születhettek a jelenlegi formájukban, mert a kisgyerekek nem tudnak gondoskodni önmagukról; valaki másnak kellett tehát táplálnia őket. Más, hal alakú állatoktól származtak.”

Vajon, amit magam előtt látok, az létezik-e, vagy csak egy álom része? Egy olyan álmé, amely egy másik álból vált le, ahogy egy vízcsepp is leválik egy nagyobb vízcsepről, amit hullámnak nevezünk.

Mit ér egy átlátszó közegben létezni, ha nincsen ott fény?

Üzenet a palackból

Az ist n k egha ta

ál ok aldokol .

N m okár tel eg ed l le k.

Túlságosan sokat nézzük a tengerek, óceánok hazug felületét.
De vajon képesek lennének lentről, az opálos mélyből kitekinteni?
Az alanti világhoz igazodó szemünkkel terjedelmesnek vagy kicsinek
látnánk, ami odafent van? Sötétben ragyogónak vagy világosan
pusztítónak? Mit súgnának az ég madarai a mélyben szorongónak?
Éreznénk-e a felhők magasságát, az édig érő semmi szorítását, azt,
hogyan tehetünk bármit, de odakint megfulladunk?

Állítólag valamikor régen, egy buddhista szerzetes megszámolta a tenger-
parti fővény homokszemeit.

Az óceán is el fog pusztulni.

Egyszer bedugtam a fejem a tenger vízébe. Az elmúlt világok koszának
darabkái szállingóztak odalent.

„Semmi sem állandó, csak a változás maga.”
Mind örültek vagyunk.

Ha az óceán a Föld tudatalattija, miről szólnak álmai?

Hallod a hullámokat?
A világ még lélegzik.
Tisztul a Föld!